

НАПРЯМКИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДАМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

ОЛЕНА КОРПУСЕНКО, ст. гр. МГПУА-1-20

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

Медична галузь – це багаторівнева функціональна керована система з безліччю компонентів, які взаємодіють між собою та із зовнішнім середовищем. Ця система створена і використовується суспільством для реалізації всього комплексу соціально-медичних заходів, спрямованих на охорону та зміцнення здоров'я кожної людини та населення країни загалом.

Модель системи охорони здоров'я, яка на сьогодні існує в Україні, показала свою неефективність, на що вказують показники її діяльності – насамперед низький рівень доступності та якості медичної допомоги; незадовільний стан здоров'я населення; невелика тривалість життя, високий рівень смертності працездатного населення, дитяча смертність, обструкція населення тощо. Невдоволення населення існуючою системою охорони здоров'я зростає.

При проведенні модернізації системи охорони здоров'я необхідно дотримуватися наступних принципів: підвищення рівня децентралізації в галузі, використання соціальних орієнтирів, спрямованість на економічну ефективність, профілактична спрямованість, участь громадських організацій в управлінні, впровадження наукового підходу в систему управління.

Система менеджменту в галузі медицини має базуватися на принципі децентралізованого управління із забезпеченням відповідальності на кожному рівні системи за отримані результати діяльності.

Первинній медико-санітарній допомозі приділено мало уваги, хоча саме цей напрямок потребує найбільшої уваги. Історично сформована історія централізації галузі в більшості випадків не враховує потреб місцевої влади, немає єдиного розуміння цілей і шляхів трансформації системи охорони здоров'я. Як наслідок, виникає об'єктивна необхідність гарантувати автономію медичних закладів різних рівнів у фінансово- господарській діяльності, структурі та державі, а за іншими напрямками доцільно зберегти вертикальну підпорядкованість.

Доцільно сформувати прозору та регульовану багатоканальну систему державного фінансування, яка повинна включати бюджети (державні та місцеві), внески до медичних страховиків та благодійні внески іншими особами. Доцільно використовувати принцип фінансування через систему страхових компаній. Заходи щодо покращення фінансування галузі дадуть результат лише за умови підвищення структурної ефективності системи охорони здоров'я та раціонального використання наявних ресурсів галузі. Фінансування має відповідати реальним стандартам, тобто потребам населення у якісній медичній допомозі, на яку можуть розраховувати всі пацієнти окремого регіону.

МОЗ України займається переважно організацією медичної допомоги населенню в широкому масштабі (на виробництвах, у закладах освіти, при відпочинку та ін.), а охороні здоров'я уваги приділяється недостатньо. Це неправильне визначення пріоритетів було і залишається головною проблемою в галузі протягом багатьох років.

Орієнтиром в організації роботи медичної галузі має бути профілактична, а не наслідкова медицина. Це підтверджує

приклад Японії, де лікарів значно менше, але якість і тривалість життя найвищі у світі. Причина – в основному увага медицини спрямована на профілактику захворювань, а не лікування.

Враховуючи ці особливості та проблеми сучасної системи управління медичною сферою та закладами охорони здоров'я, доцільно вдосконалювати систему управління закладами охорони здоров'я на інноваційній основі. Результатом інновацій в охороні здоров'я є розвиток медичних технологій, наукових досліджень та передового досвіду з метою отримання якісно нового уявлення про лікування, управління процесами в медичній галузі, отримання нових медичних продуктів, технологій чи послуг, які мають конкурентну перевагу на ринку.

Діяльність медичної галузі має бути організована, з акцентом на розвиток інновацій у сфері охорони здоров'я, удосконалення існуючих бізнес-процесів, розробку та впровадження проектів зі створення нових медичних напрямків розвитку на основі інструментів управління проектами.

Оскільки зміцнення та охорона здоров'я є найважливішими передумовами забезпечення добробуту та гідності існування людини, охорона здоров'я є важливим соціальним завданням. Влада має визначитись із напрямками діяльності у цій сфері. І хоча вони не можуть гарантувати міцне здоров'я для всіх, вони можуть створити певні умови для його підтримки та покращення.

Список використаних джерел:

1. Данько В.В. Удосконалення системи управління закладами охорони здоров'я на інноваційних засадах // В.В. Данько // Електронний ресурс: Режим
доступу:

http://www.econ.vernadskyjournals.in.ua/journals/2019/30_69_2/22.pdf

2. Самілик Л. О. Шляхи вдосконалення державного управління в сфері охорони здоров'я // Л. О.Самілик // Електронний ресурс: Режим доступу: http://medicallaw.org.ua/uploads/media/01_266_04.pdf